№ 65. Środa 19. Marca 1862. Rok wydania 52.

Z Dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 cent. Z pocztą: kwartalnie 5 zł.; miesięcznie 1 zł. 75 c. w. a.

GAZETA LWOWSKA.

Insercya w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

Monarchya Austryacka.

Rzecz urzędowa.

(Ofiary na dotkniętych powodzią.)

Ze składki urządzonej w powiecie Ropczyckim za staraniem przełożonego powiatu wpłynęła na dotkniętych powodzią suma 105 zł. w. a., do której przyczyniły się gminy powiatu tamtejszego kwotą 83 zł. zebraną za dzierzawę polowania; gmina miasta Ropczyc kwotą 12 zł. z kasy miejskiej, a gmina izraelicka w Ropczycach datkiem 10 zł. w. a. Te pieniądze zostały już odesłane przełożonemu obwodu tarnowskiego.

Przegląd polityczny.

Lwów, 18. marca. Najuboższą w dzienniki jest dla nas zawsze wtorkowa poczta wiedeńska, gdyż największa część dzienników wiedeńskich nie wychodzi wcale w poniedziałek; niektóre tylko wydają tego dnia półarkusza, ale i te prócz telegramów niewiele przynoszą nowego. Ztąd też szczególnie co do spraw krajowych nie mamy dziś żadnych zgoła wiadomości i musimy pominąć zupełnie tę rubrykę naszego przeglądu.

Jednę tylko i to wyłącznie domową wiadomość możemy przytoczyć na tem miejscu. Jak donosiliśmy już przed tygodniem w naszem piśmie, wyprawiła rada gminna miasta Kołomyi w rocznicę nadania konstytucyi adres dziękczynny do Jego Excelencyi ministra stanu. Otóż teraz nadeszła odpowiedź pana Schmerlinga na ten adres, której dosłowną treść podajemy dzisiaj pod rubryką spraw krajowych.

Nie wiele też ciekawego przyniosły nam inne pisma dzisiaj. Francuskie ciało prawodawcze nie ukończyło jeszcze rozwlekłych rozpraw swoich nad adresem, a w sprawie spisku republikańskiego dowiadujemy się tylko tyle jeszcze, że sieć jego miała rozciągać się aż do Rzymu, jak się to okazało z papierów znalezionych u aresztowanego tam sekretarza komitetu narodowego. Nadto znachodzimy jeszcze wzmiankę o nowej depeszy pana Thouvenela do posła francuskiego w Rzymie. Pan Thouvenel miał posłać margrabiemu adres senatu z poleceniem, ażeby odczytał go kuryi rzymskiej i starał się nakłonić ją do przyjęcia życzliwych rad rządu cesarskiego. Podobnież ma mu przesłać poźniej adres ciała prawodawczego i załączyć oraz nowe instrukcye dla ambasady francuskiej w Rzymie. Z tych wiadomości, jeśli się potwierdzą, wypadałoby wnosić, że rząd francuski zamyśla wystąpić wkrótce z nowym projektem dla załatwienia sprawy rzymskiej.

Także i wiadomości włoskie kręcą się dziś około tych samych spraw, o których wzmianka już była w wczorajszym przeglądzie. Izby piemonckie atakują nowy gabinet ciągle nowemi interpelacyami, a odpowiedzi pana Ratazzego bywają zwykle tak urywkowe i dwuznaczne, że niepodobna z nich wyrozumieć właściwej dążności gabinetu. Najwyraźniejszą jeszcze ze wszystkich była odpowiedź jego na ostatnią interpelacyę senatora Oldofredi względem jeneralnego zgromadzenia komitetu di Providemento w Genui. Pan Ratazzi bowiem wyraził się nagannie o mowach mianych na tem zgromadzeniu, i przyrzekł, że rząd wyda potrzebne rozporządzenie względem uregulowania prawa asocyacyi. Nim to jednak nastąpi, przeprowadza rzeczony komitet bez przeszkody swoje zamiary w kraju, a szef jego Garibaldi jedzie teraz do Medyolanu odprawiać uroczystość swoich imienin. Z Neapolu nadchodzą stereotypowe od roku już doniesienia o wzmaganiu się band reakcyjnych, na których czele ma stanąć teraz jenerał burboński Tristany, a co do uznania Włoch ze strony W. Księstwa Badeńskiego przynosi dziś *Perseveranza* sprostowanie, że cała ta historya ogranicza się tylko na udzieleniu władzy wykonawczej konzulowi włoskiemu w Sztuttgardzie.

Kryzis ministeryalna w Berlinie nierozstrzygnęła się jeszcze. *Neue Preus. Ztg.* zapewnia tylko, że liberalna część gabinetu, do której należą pp. Auerswald, Patow, Schwerin, Pückler i Bernuth obstaje stale przy swoim programie względem udzielenia większych koncesyi krajowi, i że jeżli wypadnie ustąpić od steru rządu, wszyscy pięciu bez wyjątku wystąpią z gabinetu. Łatwo więc być może, że uzyska przewagę tak zwana partya feudalna, ku której Król skłania się widocznie, albo że tymczasowo przynajmnie stanie nowy gabinet złożony z obudwu tych obozów politycznych. Kraj tymczasem gotuje się z całą gorliwością do nowych wyborów, i rozmaite stronnictwa zaczynają już ogłaszać swoje programy.

Stan zdrowia Króla belgijskiego miał się polepszyć tak dalece, że na teraz niezachodzi już żadne niebezpieczeństwo, i dlatego nie powróci już książę Brabantu, jak to zapowiadano wczoraj, lecz owszem na rozkaz samego Króla uda się w dalszą podróż do Walencyi.

W sprawie powstania greckiego dowiadujemy się dziś z korespondencyi w *Patric*, że rząd grecki postanowił wreszcie ściągnąć więcej wojska od granic i przystąpić wkrótce do szturmowania Nauplii. Wszelako z drugiej strony zapewnia *Pays*, że powstańcy niebardzo się lękają tego szturmu, gdyż mają w swojem ręku niezdobytą prawie twierdzę, dostatek broni i amunicyi, żywność na dwa miesiące, i otwartą komunikacyę z Syrą, której niemogą przeciąć wojska królewskie. Do tego dodają jeszcze ostatnie wiadomości, że także w Syra miało już wybuchnąć powstanie i że duchowieństwo greckie bierze widocznie udział w sprawie powstania. Ztąd też łatwo być może, że bez obcej interwencyi niezdoła rząd sam przywrócić porządku w kraju.

Wyjaśnił się też nakoniec spór komendantów wyprawy mexykańskiej. Pokazało się, że komendant hiszpański, jenerał Prim chciał działać na własną rękę i samowolnie nakładał kontrybucyę na Mexykanów. Z tego powodu wydał p. Thouvenel znaną notę do rządu hiszpańskiego, i jak słychać teraz położyła Hiszpania koniec temu nieporozumieniu odwołaniem jenerała Prim z Mexyku.

Sprawy krajowe.

Protokół dziewiątego posiedzenia rady miejskiej odbytego na dniu 30. stycznia 1862 r. — Prezydujący pan burmistrz miasta.

Obecnych pp. radnych razem 78.

Z nieobecności nieusprawiedliwionych 8.

Na wstępie odczytany był protokół ósmego posiedzenia rady miejskiej z dnia 26. stycznia 1862 r., któren przez zgromadzenie przyjęty i należycie podpisanym został.

Potem odczytany został wniosek profesora gimnazyum polskiego p. dr. Starzeckiego przez 12 radnych poparty: by rada miejska udzieliła dar w kwocie 120 złr. dla gimnazyum polskiego na zakupienie różnych przedmiotów do zbioru mineralogicznego i zoologicznego tegoż gimnazyum od przejeżdżającego przez Lwów właściciela wielkiego gabinetu p. Patowa.

PP. radni Adamski i dr. Starzewski popierając ten wniosek proponowali, by ofiarować na ten cel 200 złr. utrzymując, że nie trafi się tak prędko sposobność uzupełnienia gabinetu szkolnego tanim kosztem, a wydany nań kapitał dobre owoce dla kraju przyniesie.

Radny p. Boczkowski zabrawszy głos, zgadzał się w treści z udzieleniem daru na powiększenie gabinetu, był jednak zdania, że żądana kwota 120 złr. ku temu celowi dostateczna, gdyż wnioskujący profesor i sam więcej nie żąda, zapewne w przekonaniu, że tu przybyły gabinet nie zawiera tyle przedmiotów dla gabinetu szkolnego przydatnych.

Radny ks. opat Manastyrski zgadzając się z poprawką pana Adamskiego wniósł zastrzeżenie, by tym sposobem wzbogacony gabinet gimnazyum polskiego został i na dal własnością tegoż, by jednak dozwolonem było młodzieży innych gimnazyów takowy zwiedzać.

Radny p. dr. Pfeifer wniósł drugie zastrzeżenie, by wzmiankowany gabinet na wypadek rozwiązania gimnazyum polskiego powrócił gminie na własność.

Pan prezydujący poddał powyższy wniosek wraz z poprawką i zastrzeżeniami pod głosowanie.

Zgromadzenie rady uchwaliło dar w kwocie 200 złr. z kasy miejskiej i przyjęło obadwa zastrzeżenia.

Następnie odczytany był wniosek sekcyi organicznej do l. r. 80 wniesiony, by rada m. uznawszy przy obradach nad porządkiem czynności — podział tychże na pięć sekcyi przystąpiła do rozdziału radnych bezzwłocznie, nie czekając dalszych rozpraw nad regulaminem.

Zgromadzenie rady m. przyjęło wniosek sekcyi organicznej i następujący skład sekcyi rady m.

I. Sekcya spraw duchownych i dobroczynności.

Panowie: Adamski Franciszek. Bernstein Jakób Herz. Dworski Karol. Iskierski Konstanty. Dr. Landesberger Maxymilian. Ks. opat Manastyrski. Ks. prow. Mosler Laetus. Dr. Orzechowicz Jędrzej. Piątkowski Feliks. Dr. Starzewski Tadeusz. Schmidt Jan. Schubuth Karol. Ks. kan. Szeligowski. 13 radnych.

II. Sekcya dla spraw finansowych, handlu i przemysłu.

Panowie: Armatys Karol. Bałutowski Franciszek. Breuer Józef. Boziewicz Norbert. Chiliński Antoni. Dąbrowski Wacław. Dymet Michał. Bon. Doliniański Wincenty. Głowacki Edmund. Dr. Gnoiński Michał. Horowicz Osiasz. Klärmann Samueli. Kofszyński Jakób. Kolischer Józef. Bon. Lewartowski Henryk. Miłaszewski Ignacy. Mańkowski Adolf. Mises Ab. Osiasz. Nirenstein Osiasz. Dr. Rodakowski Zygmunt. Dr. Pfeiffer Emil. Schramm Franciszek. Schumann Jan. Dr. Sękowski Alexander. Dr. Tustanowski Michał. Turasiewicz Tomasz. Wild Karol. 27 radnych.

III. Sekcya dla spraw budownictwa.

Panowie: Blechschmidt Karol. Boczkowski Kasper. Bogdanowicz Antoni. Franz Józef. Hefern Robert. Hescheles Mojżesz. Dr. Hofmann Korneliusz. Jurkiewicz Wojciech. Jürgens Józef. Dr. Kolischer Juliusz. Kozaczewski Tomasz. Lewakowski Ignacy. Dr. Lewakowski Tytus. Paduch Izydor. Patraszewski Jan. Południewski Franciszek. Potępski Jędrzej. Prugar Marcin. Schumann August. Sidorowicz Józef. Slaski Ignacy. Straszak Łukasz. Turasiewicz Romuald. Wieczyński Jan. Żaak Wincenty. 25 radnych.

IV. Sekcya spraw bezpieczeństwa, porządku, zdrowia i wojskowości.

Panowie: Dr. Gębarzewski Dominik. Grzyszecki Alexander. Goldbaum Osiasz. Hillich Walenty. Kisielka Karol. Mrazek Łukasz. Dr. Maciejowski Feliks. Dr. Milleret Józef. Motylewski Klemens. Maniecki Wojciech. Dr. Nowiński Seweryn. Ornstein Rachmiel. Dr. Rappaport Maurycy. Sklepiński Antoni. Dr. Smiałowski Szczęsny. Towarnicki Jan. Ustyanowicz Bazyli. Wajda Piotr. Zelichowski Jan. Zuccani Jan. Dr. Ziembicki Grzegorz. 21 radnych.

V. Sekcya spraw organicznych i oświecenia.

Panowie: Dubs Marek. Ks. Formanios Michał. Dr. Hönigsmann Oswald. Jabłoński Kajetan. Dr. Kolischer Klemens. Kulczycki Tomasz. Dr. Lunda Józef. Dr. Madejski Marceli. Nowakowski Jan. Ks. Ostrowski Wawrzyniec. Dr. Pilat Stanisław. Dr. Rajski Tomasz. Dr. Smolka Franciszek. Dr. Ziemiałkowski Floryan. 14 radnych.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Kołomyja, 15. marca. (Odpowiedź ministra stanu na adres miasta Kołomyi.) Jego Excelencya minister stanu pan Schmerling przysłał na ręce przełożonego obwodu następującą odpowiedź na adres tutejszej rady gminnej uchwalony w rocznicę nadania konstytucyi:

Wielmożny Panie! Wydział obwodowego miasta Kołomyi sprawił mi wielką radość przysłaniem adresu, którym ludność tego miasta podaje mi wyraz swego zaufania. Upraszam Pana uwiadomić o tem szanowny wydział miasta i wyrazić mu oraz moje podziękowanie za te wielce dla mnie szacowną manifestacyę. Przyjm Pan itd.

Schmerling.

(Ustawa gminna sankcyonowana.)

(Dokończenie.)

Art. 19. Reprezentacya powiatu, obwodu lub cyrkułu składać się będzie z reprezentantów następujących kółek osobne interesa mających, a mianowicie:

a) z większych właścicieli ziemskich;
b) największe podatki płacących w przemyśle i handlu;
c) z reszty należących do miast i miasteczek;
d) z gmin wiejskich.

Każde kółko takowe wybierać będzie peryodycznie tę liczbę reprezentantów, jaką prawo krajowe oznaczy.

W przypadku gdyby nie było którегokolwiek z kółek powyższych, sejm krajowy na drodze prawodawstwa krajowego, urządzi wybory w taki sposób, ażeby wszystkie interesa zarówno reprezentowane były.

Art. 20. Reprezentacyę powiatu, obwodu lub cyrkułu wybiera peryodycznie z pośród siebie wydział i przełożonego. Wybór przełożonego ulega zatwierdzeniu Cesarza.

Art. 21. Dla opędzenia wydatków nie pokrytych dochodami z własnego majątku, może reprezentacya powiatu, obwodu lub cyrkułu rozpisać i pobierać dodatki do podatków stałych do pewnej wysokości.

Dodatki wysokość tę przekraczające lub inne nakłady, mogą tylko nastąpić na drodze prawa krajowego.

Art. 22. Miasto stołeczne krajowe, tudzież miasta znaczniejsze, któreby tego żądały, i miejsca znaczniejsze z zdrojowiskami lekarskiemi będą miały nadane na drodze praw krajowych, osobne statuta, jeżeli takowych już nie posiadają. Zmiany i dopełnienia egzystujących teraz statutów miejskich, należeć będą do prawodawstwa krajowego.

Wybór przełożonych gminnych w miastach lub miejscach zdrojowisk lekarskich, które osobne mają statuta, ulegać będzie potwierdzeniu Cesarza.

Art. 23 Miasta i miejsca z drojowiskami własne statuta mające, załatwiają sprawy swe przez własną reprezentacyę i stoją bezpośrednio pod wydziałem sejmowym lub sejmem krajowym, a co do przekazanego sobie zakresu działania pod rządem krajowym.

Art. 24. Sejm krajowy przez wydział dopilnuje i przestrzegać będzie, ażeby majątek powiatów, obwodów i cyrkułów w całości nienadwerężonej zachowany był.

Zatwierdzenia jego potrzebują ważniejsze czynności mianowicie te, które się odnoszą do gospodarstwa wewnętrznego.

Reprezentacya krajowa rozstrzyga rekursa przeciwko uchwałom reprezentacyj powiatowych, obwodowych i cyrkularnych, w sprawach według art. 18. do ich zakresu działania należących, równie jak i rekursa przeciwko uchwałom miast i miejsc z zdrojowiskami własne statuta mających.

Art. 25. Zasady w artykułach 9, 10, 13, 14. i 16. wymienione, stosują się również do reprezentacyj powiatowych, obwodowych i cyrkularnych.

Art. 26. Na podstawie powyższych oznaczeń i zasad, mają być dla królestw i krajów na wstępie wyliczonych, ordynacye gminne na drodze praw krajowych wydane.

Minister stanu odbiera polecenie wykonania niniejszego prawa.

Dan w Wiedniu d. 5. marca 1862.

Franciszek Józef, m. p.

Arcyksiąże Rajner. Schmerling. Lasser.

Z najwyższym rozkazem baron Ransonnet.

(Wychodźcy włoscy. — Wypadki rekrutacyjne.) Z Lombardyi, Toskany, Modeny a nawet z Neapolu przybywają ciągle liczne rodziny do Wenecyi. Także w Weronie, Mantuy i Padwie znajduje się wiele wychodźców. Tegoroczna rekrutacya wypadła w królestwie Lombardo-weneckiem jak najpomyślniej. Ledwie dziesiąta część kontyngensu musiała być pokryta złożeniem taks za zbiegów, i to prawie tylko w dystryktach nad Padem, i kilku pogranicznych pasach prowincyi Werony i Mantuy. W innych miastach mało pokazało się zbiegów, na prowincyi wcale nic; pierwsza i druga klasa wystarczyły na pokrycie kontyngensu.

Hiszpania.

Z **Madrytu** pod d. 12. marca donoszą: Rząd hiszpański postanowił w obec kwestyi granicznej o Melilla zająć silne stanowisko.

Anglia.

(Posiedzenie parlamentu z d. 12. marca.)

W izbie niższej na porządku dziennym obrada komitetu nad bilem, który uprawnia małżeństwo z siostrą zmarłej żony. Hunt wnosi poprawkę odroczyć posiedzenie komitetu do 6 miesięcy, wniosek przyjęty 148 głosami przeciw 116. Bil więc upadł znowu w tym roku.

Francya.

Paryż, 14. marca. (Posiedzenie ciała prawodawczego.) Poprawki pięciu deputowanych opozycyjnych o natychmiastową ewakuacyę Rzymu, odrzucone zostały na posiedzeniu ciała prawodawczego z d. 12. marca 254 głosami przeciwko 5. §. 4 adresu, do którego poprawka ta proponowaną była, przyjęty został 233 głosami przeciwko 10. Przed stanowczem tem głosowaniem, które w duchu rządowym przemawia za dalszem utrzymaniem status quo w Rzymie, odezwało się jeszcze dwóch znakomitych mowców, dep. Olivier i minister Billault, z których pierwszy przemawiał w duchu wniesionej przez siebie poprawki. Mowa ministra była niejako potwierdzeniem deklaracyi przez niego w senacie złożonej, że rząd zarówno ceni niepodległość Królestwa włoskiego i niepodległość Papieża; że zarówno gani upór Papieża jak i natarczywe żądanie drugiej strony, rząd więc zostanie wiernym polityce wyczekiwania, spodziewając się, że Opatrzność nastręczy jaki sposób załatwienia komplikowanej kwestyi rzymskiej. Juliusz Favre raz jeszcze zabrał głos powtarzając twierdzenie swe, że wojsko francuskie nie stoi w obronie Papieża, lecz raczej trzyma go w niewoli; byłoby zatem na czasie zastąpienia francuskiej straży bezpieczeństwa włoską podobną strażą. — Königswarter odpowiedział na zarzut Kellera, iż jako izraelita mówił z nieuszanowaniem o Papieżu, iż powstał jedynie przeciwko rozbójnictwu, które w Rzymie ma główną swoją kwaterę i to jako zaszczyt sobie liczy.

(Izba deputowanych.) Na posiedzeniu izby deputowanych z dn. 13. marca wystąpił znów Juliusz Favre, mówiąc przeciwko wyprawie mexykańskiej i przeciwko zamiarowi rządu zaprowadzenia tam monarchii. Na wyzwanie jego odpowiedział minister Billault, iż wyprawa jedynie zamierza obronę majątku i osób rodaków i zniewolenie rządu mexykańskiego do szanowania i wypełniania przyjętych zobowiązań. Rząd francuski szanować zresztą będzie życzenia Mexykanów, i nie ma wcale zamiaru budowania tam tronu dla jakiego bądź pretendenta. Izba przestając na tem oświadczeniu,

odrzuciła wszelkie poprawki i przyjęła paragraf szósty adresu, mówiący o wyprawach do Chin, Kochinchiny i Mexyku.

(Budżet.) Dnia 11. marca złożony został ciału prawodawczemu budżet na rok 1863. Wydatki obliczone są w nim na 1,729,897.877 franków, przychody zaś na 1,745,506.733 franków, co wykazuje przewyżkę wpływów o 15,608.566 franków. Jest to jednak tylko budżet zwyczajny, gdyż budżety specyalne, równie jak budżet wydatków nadzwyczajnych osobno złożone będą. Wydatki zwyczajne rozpadają się na następujące rubryki, a mianowicie: dług państwa i dotacye 666,809.709 franków, różne ministerya 808.014.839 frank, koszta zarządu i poboru podatków 224,667.829 frank., zwroty 30,405.500 frank., w ogóle 1,729,897.877 franków, a zatem o 71,461.105 franków więcej jak w roku 1862. Przychody zwykle obliczone są o 2,117.690 frank. wyżej jak w tymże roku. Wypada zaś na podatki stałe 304,897.500 franków; dochód z dóbr narodowych 14,449.016 franków, dochód z lasów i rybołowstwa 44.438.500 trank., podatki niestałe 1,150,624.000 frank., wpływy z uniwersytetów 2,693.500 frank., dochody z Algieryi 18,734.000 frank., stracenia i inne dochody funduszu pensyjnego 13.887.000 frank., dochody z rezerwy funduszu amortyzacyjnego 150,858.901 frank., różne wpływy budżetu 44,929,316 franków, w ogóle 1,745,506.733 franków.

(Ułaskawienie.) Na wniosek ministra wojny Cesarz 636 żołnierzy za różne kary skazanych, częścią całkiem ułaskawił, częścią kary im złagodził.

(Noty dyplomatyczne.) Minister spraw zagranicznych przysłać miał do Madrytu notę w celu spiesznego usunięcia nieporozumień między hiszpańskim a francuskim dowódzcą wyprawy mexykańskiej. W nocie tej zawiadomić miał zarazem rząd hiszpański, iż jeżeli porozumienia rychło zagodzone nie będą, to Francya mając jedynie na uwadze godność swoją i stan zdrowia wojska swojego, wojsku temu niebawem naprzód posunąć się każe.

W Paryżu krążą wieści, że minister bez teki Billault zajmie miejsce ministra spraw wewnętrznych Persignyego. Uwolniono teraz wielką część aresztowanych; uwolnieni należą prawie wszyscy do klasy robotników.

(Stan rzeczy w Paryżu.) Usposobienie umysłów w Paryżu nie jest jeszcze zaspokajające. Miano trafić na ślad różnych knowań gwoli przeciągnienia podoficerów armii na stronę rewolucyi. Wielu podoficerów mają być skompromitowani i do kolonii karnych afrykańskich zasłani. Są to jednak tylko wieści potwierdzenia potrzebujące. Mówią, że w ostatni wtorek karnawałowy robotnicy z przedmieścia mieli zamiar, zebrać się w celu przeszkodzenia demonstracyom studenckim na placu Bastilli. Między uczącą się młodzieżą urządzono składki w celu zakupienia biblioteki Eugeniusza Pelletan, która przedać musi dla zapłacenia kosztów i kary swojego procesu. Bibliotekę tę chcą mu na powrót darować. I w szkole politechnicznej mają się zbierać podobne składki. — Mówią o amnestyi za przestępstwa drukowe i polityczne która ogłoszoną być ma dn. 16. b. m. jako w rocznicę urodzin księcia cesarskiego. — Dekret mianujący jenerał Lorencez, jenerałem dywizyi podpisany już został.

(Wiadomości bieżące.) Rozchodzą się wieści, że wojna między państwami północnemi a południowemi unii amerykańskiej skończyć się ma na drodze ugody. — Powstanie w Grecyi podobno się rozszerza.

Włochy.

(Izba deputowanych.) Król powrócił dnia 11. marca do Turynu, i zebrał zaraz ministrów. Uchwalono udzielić ostrzeżenie komitetom przezorności. Campanella, ten sam, co chciał sprowadzić zerwanie z Garibaldim, mówił tak gwałtownie, że Ratazzi postanowił napomnieć go, a nawet wystąpić energicznie, gdyby przyszło do jakich demonstracyi. Król zgadza się z ministrami. Co zaś dotycze przywołania Mazziniego, Ratazzi nie jest temu przeciwny, tylko Tuilerye będzie musiał zaspokoić pod tym względem. Zdaje się, że Ratazzi większość parlamentu będzie mieć po swojej stronie. Dep. Toscanelli z Pizy chce zapytać się hr. Pepoli, czyli istotnie pobiera apanaż od Ludwika Napoleona, w takim zaś razie żądać wykluczenia jego z izby, gdyż konstytucya zabrania deputowanym pobierania pensyi od obcych mocarstw. — Dziennik *l' Armonia* powstaje na sekretarza jeneralnego spraw zagranicznych Melegari z powodu przeszłości jego mazzinistowskiej. Hrabia Arese jest w Florencyi. Bixio oczekiwany jest z Paryża; podróżuje on w towarzystwie francuskich przedsiębiorców, i sądzą, że są w trakcie znaczne jakie przedsiębierstwa.

(Izby.) W izbie deputowanych turyńskiej dnia 12. marca deputowany Gallenga, znany przeciwnik ministeryum Ratazzego, odnowił dziś zaczepkę przeciwko niemu, żądając, ażeby ministeryum interpelowane zostało o przyczynę swego zamianowania, wykazując potrzebę skompletowania go. Ratazzi oświadczył, iż każdej chwili gotów jest złożyć wszelkie wyjaśnienia. Izba zamieściła interpelacye na porządku dziennym posiedzenia z dnia 16. marca. Następnie zatwierdziła prawa względem służby pocztowej na morzu śródziemnem i adryatyckiem, tudzież konwencyę pocztową z Szwajcaryą. Dnia 12. marca odbyło się posiedzenie większości i lewej strony parlamentarnej, na którem uchwalono popierać ministeryum większością 92 głosów przeciw 4.

(Komitety.) Turyński dziennik *l' Opinione* zamieścił gwałtowny artykuł przeciwko komitetom w Genui pod prezydencyą Garibaldego posiedzenia odbywającym i przywołania Mazziniego żądającym. Mówi on, że czas spisków już przeszedł, teraz przyszedł czas ukonstytuowania Włoch, i wzywa zarazem rząd, ażeby wystąpił przeciwko komitetom, inaczej te wezmą nad nim górę. Wszelako dodaje, że p. Depretis, gdyby nie był ministrem, sam znajdowałby się na owych posiedzeniach. Co zaś znaczyć ma to wystąpienie, o tem piszą ze strony piemonckiej co następuje: Mowa, którą Garibaldi otworzył posiedzenie komitetów w Genui, nie miała nic w sobie uderzającego, ani radykalnego, i daleko mocniejsze już słowa słyszeliśmy z ust męża z Caprery. Jeżeli więc telegraf donosi, że Ratazzi napomniał komitety i umiarkowanie im zalecił, to napomnienie takowe jedynie tak rozumieć się ma, że prezes rady ministrów nieprzyjaciołom Włoch nie chce dać przyczyny do twierdzenia, iż z powodu porozumienia jego z Garibaldim rząd przyjmuje na siebie odpowiedzialności za jakiekolwiek gwałtowne uchwały komitetów. Cavour w trudnem położeniu zupełnie tak postępował, i nie raz mu się udało zgodę zachować z dyplomacyą, a dowódzcom ludu wolne pole działania zostawić.

(Powstanie neapolitańskie.) W Neapolu odebrano ze wszystkich prowincyj wiadomości, że powstańcy na nowo z wiosną do odporu się organizują i do rozboju się gotują. Pułki jazdy Lucca i Milano stojące około Cerignola bardzo są czynne przeciwko powstańcom, których dowódzcą jest niejaki Petrozzi di Sant Agata. Cała banda ma liczyć 200 ludzi, i jest awangardą znanego Crocco. Tristany stanie na czele powstańców, i oznajmił przybycie swe w końcu marca. Gdzie tylko okolica i miejsce tego dozwolą, wszędzie pokazują się powstańcy. Pod Bari wylądowało 150 kdni i odpowiednia liczba ludzi. Patrol gwardyi narodowej z czterech ludzi złożony został rozstrzelany. W tej części Kalabryi gwardya narodowa trzyma jeszcze z rządem. Powstańcy rozstrzelają teraz wszystkich tych, co w ich ręce wpadną: toż samo robią Piemontanie. Mówią, że pomiędzy Serao a Madeloni znajduje się kilka tysięcy powstańców. Mieszkańcy górskiej tej okolicy mają od dawna wielkie zamiłowanie w rozbójnictwie, jemu się też teraz zupełnie oddają.

Grecya.

(Ogłoszenie blokady.) Rząd grecki wydał następujące zawiadomienie o blokadzie części zatoki Argolis:

Departament marynarki. Zawiadomienie względem blokady części zatoki Argolis. Podaje się niniejszem do wiadomości, że od dnia 13. — 25. lutego b. r. wszystkie wybrzeża odnogi Argolis pomiędzy zatoką Astros (wyłącznie) a zatoką Vourlia (włącznie) dostateczną siłą zbrojną marynarki królewskiej w stanie blokady utrzymywane będą. Wszelkie zaś okręta, któreby rzeczoną blokadę naruszyć usiłowały, będą narażone na nieprzyjemności środków prawem narodów i traktatami między Najjaśniejszym Królem greckim a mocarstwami sprzymierzonemi dozwolonych. Ateny 14. — 26. lutego 1862.

Minister marynarki

J. Botzaris.

(Powstanie greckie.) Powstańcy greccy, pisze *Gazeta wied.*, są ciągle w posiadaniu najsilniejszej twierdzy; i jedynego w całym kraju arsenału. Mają w ręku 48 dział nadbrzeżnych i dwie baterye dźwirowane, to jest cały grecki zasób wojenny. Są zaopatrzeni w karabiny dźwirowane, mają dostatek żywności na kilka miesięcy, i nie troszczą się o armię blokującą, która nie zdoła przeszkodzić dowozu zapasów z Syra.

Ameryka.

(Doniesienia z Mexyku.) *Pays* podeje doniesienia z Mexyku, wedle których związkowi posunęli się aż do przednich straży mexykańskich bez żadnego oporu. Wedle doniesień zaś z 8. lutego na Havannę z Vera Cruz otrzymanych w szpitalach Vera Cruzy leży przeszło 1000 żołnierzy związkowych, a wielu oprócz tego znajduje się chorych w Tajetii i Madelinie. Niebezpiecznie chorych wysyłają do Hawanny. Do 8. lutego przybyło tam już 1200 Hiszpanów, 600 Francuzów i 100 Anglików.

Rząd mexykański domaga się ciągle, aby Hiszpanie odpłynęli i żąda aby trzej posłowie z eskortą 2000 ludzi udali się do Orizaby dla rozpoczęcia układów. Rząd prezydenta Juareza przyjmie zapewne warunki trzech sprzymierzonych mocarstw. W Stanach zjednoczonych opinia publiczna oświadczyła się głośno przeciw utworzeniu monarchyi w Mexyku.

Miasto Vera Cruz nigdy jeszcze nie było w takim nieporządku jak teraz, a to głównie z przyczyny, że Hiszpanie wszystkie zasoby pieniężne obrócili na przyozdobienie kwatery jenerała Prim. Francuzi codziennie oczekują posiłków z Brestu i Martiniki. Posiłki hiszpańskie ledwo wystarczą na zapełnienie przerzedzonych zarazą szeregów. Jenerał Prim rządzi ciągle na własną rękę. Hiszpanie konfiskują własność Mexykanów bez względu na protest właścicieli i posiadaczy. Anglicy i Francuzi ograniczają się na czuwaniu nad swymi ziomkami. Posłowi angielskiemu sir Charles Wyke zarzucają, że zanadto sprzyja jenerałowi Prim. Poseł francuski sam jeden trzyma się pierwiastkowego programu.

(Doniesienia z Ameryki południowej.) *Pays* donosi, że w rzeczypospolitej Boliwii panuje zupełna anarchia. Po zaburzeniach, których przyczyną był pułkownik Janer, wybuchło sprzysiężenie na czele którego stał Balza, Morales i Augentino Fernandez. Zostali oni z kraju wywołani, lecz w obec tych wypadków

jenerał Acha nie mógł utrzymać się dłużej jako prezydent rzeczypospolitej, ustąpił więc miejsca jenerałowi Perez

Azya.

(Doniesienia z Siamu.) Z Saigunu pod dniem 28go stycznia donoszą do bióra Reutera: W Cambodża zaburzenia stają się coraz groźniejsze. Rząd siamski wyprawił silny oddział wojska pod wodzą księcia Krom Nibhadhorn dla stłumienia buntu.

Ostatnie wiadomości.

Berlin, 16. marca. Co do wiadomości w „Neue Pr. Ztg.“ podanej, że kilku ministrów podało się do dymisyi, zapewnia „Ber. Allg. Ztg.“, że liberalna większość gabinetowa Auerswald, Patow, Schwerin, Puckler i Bernuth stanowią jedność solidarną. Jeżeli przyjdzie wystąpić, tedy ci pięciu wystąpią bez wyjątku.

Medyolan, 16. marca. Do dzisiejszej „Perseveranzy“ donoszą z Turynu: Mylną jest wiadomość, że W. księstwo Badeńskie uznało Królestwo Włoskie; udzielono tylko exequatur konzulowi włoskiemu.

Petersburg, 16. marca. Dla ułatwienia wykupna przyznano dziedzicom rozmaite uwzględnienia, jako to: przedłużenie dawniejszej pożyczki państwa, możność zaciągania nowych pożyczek prywatnych, przeniesienie dawniejszych długów hypotecznych na realności odstąpione włościanom i przyjmowanie papierów wykupna w nominalnej wartości przy wypłacie długów hypotecznych.

Wiadomości handlowe.

Według doniesień handlowych podajemy średnie ceny zboża i innych artykułów w drugiej połowie lutego 1862 na targach w obwodzie brzeżańskim, sanockim, sandeckim, stanisławowskim, stryjskim i żółkiewskim.

	Obwód											
	Brzeżany		Sanok		Sącz		Stanisławów		Stryj		Żółkiew	
	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.	zr.	cen.
	waluty austryackiej											
Mec pszenicy . . .	4	43	4	79	5	35	4	31	4	37	4	55
„ żyta . . .	3	5	3	28	3	74	3	14	3	25	2	98
„ jęczmienia .	2	32	2	44	2	75	2	35	2	31	2	40
„ owsa . . .	1	19	1	31	1	40	1	26	1	17	1	39
„ hreczki . .	2	62	4	.	3	20	2	63	2	42	2	76
„ kukurudzy .	3	.	3	20	3	.	2	78	3	10	.	.
„ kartofli . .	1	20	1	29	1	35	1	20	1	46	1	20
Cetnar siana . . .	1	11	1	18	1	31	.	91	.	78	1	14
„ wełny	39	.	.	.	47	.	40	.	45	.	105	.
„ nasienia konicza	31	50	24	.	24	50	35	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	6	65	5	74	6	8	8	33	6	10	6	33
„ „ miękkiego	5	31	3	84	4	50	5	24	4	85	4	76
Funt mięsa wołowego	.	13	.	13	.	$13\frac{3}{5}$	.	12	.	11	.	$12\frac{1}{2}$
Mas okowity . . .	.	51	.	71	1	10	.	52	.	67	.	55

Lwów, 18. marca. Na wczorajszy targ przypędzono 186 wołów, mianowicie z Czyszek 20 sztuk, z Bełzca 16, z Rozdołu 30, z Poturzyc 54, z Lesienic 28 a z Dawidowa 18 sztuk. Z tej liczby przedano — jak nam donoszą — na targu 146 sztuk na potrzeb miasta i płacono za wołu, mogącego ważyć 300 ℔ mięsa i 40 ℔ łoju, 65 zł.; sztuka zaś, którą szacowano na 360 ℔ mięsa i 70 ℔ łoju, kosztowała 85 zł. w. a.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. marca.

Hotel rosyjski: PP. Łodyński Stanisław, z Naborzec. — Pietruski Teofil, z Błonia.

Hotel europejski: Wojtkowski Ad., z Żurawnik.

Hotel Langa: Harelo Konst., z Jas.

Pod koleja żelazną: Maciejowski Felix, z Skwarzawy. — Mrozowiecki Wiktor, ze Stanisławowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. marca.

PP. Torosiewicz Franciszek, do Hołhocza. — Ubisz Henryk, do Ostoburza. — Górski Seweryn, do Załoziec. — Maciejowski Felix, do Skwarzawy.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 17. marca 1862.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	327.41	— 3.9	100 0	południowy sł.	mgła
2. god. po poł.	327.17	+ 4.0	68 6	„ „	jasno
10 god. wiecz.	327 16	— 0.2	72 1	wschodni „	„

TEATR.

Dziś na scenie polskiej po raz pierwszy: **„Świstek papieru,“** komedya w 3 aktach z francuskiego.

Kurs lwowski.

Dnia 18. marca.

		gotówka		towarem	
		zł.	c.	zł.	c.
Dukat holenderski .	wal. austr.	6	39	6	46
Dukat cesarski .	„ „	6	41	6	47
Półimperyał zł. rosyjski	„ „	11	10	11	22
Rubel srebrny rosyjski .	„ „	2	12	2	14
Talar pruski	„ „	2	2	2	4
Polski kurant i pięciozłotówka . . .	„ „	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	bez kuponów	79	34	79	95
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kuponów	83	34	83	95
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika	bez kuponów	195	50	197	
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kuponów	68	95	69	50
5% Pożyczka narodowa	bez kuponów	83	50	84	37

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 18. marca.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 złr. 84 10. Metaliki po 5% za 100 zł. 70 20; po $4\frac{1}{2}$% za 100 zł. —.—; po 4% za 100 zł. —.—. Obligacye indemnizacyjne: Niższej Austryi po 5% za 100 zł. —.—; Wegier —.—. Galicyi —.—; Bukowiny —.—; Akcye Banku narodowego sztuka 833 —; Instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 204.20; niższo-austr. towarzystwa eskomtowego —.—.

Listy zastawne. Galic. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —.—.

Wexlowy. Za 100 zł. południowo niemieckiej waluty —.—. — Lipsk za 100 talarów —.—. Londyn za 10 funtów szterl. 136 10. Medyolan za 100 zł. waluty austryack. —.—. Paryż za 100 fr. —.—.

Kurs złota. Dukaty ces. mennicze $6.47\frac{1}{2}$, dukaty ces. pełnej wagi —.—. korony —.—, półkorony —.—. Srebro 135 25.

KRONIKA.

(Przestępstwa targowe.) Urząd targowy i cymentniczy miasta Lwowa ukarał w pierwszej połowie marca 1862 w części pieniędzmi, aresztem lub też konfiskatą podejrzanych artykułów:

osób 4 za przekupstwo,
„ 4 za przekładanie drzewa,
„ 2 za sprzedawanie zwierzyny w czasie niedozwolonym,
„ 1 za niedozwolony handel,
„ 2 za oszustwo,
„ 3 za przekroczenie instrukcyi rzeźnickiej,
„ 4 za przekroczenie przepisów cymentniczych.

Prócz tego rozpoznawał i ważył w mieście jako też po wszystkich dzielnicach miasta wszelkie gatunki pieczywa, i przekonał się, że były w ogóle dobre.

(Kamorzyści neapolitańscy.) W Neapolu rozlepiono na rogach ulic program jednego z towarzystw przezorności. Były w nich podane różne środki odnoszące się do wychowania ludu, tłumacząc potrzebę zaprowadzenia szkół. Krom tego dążyły do wytępienia instytutu głęboko zakorzenionego w życie ludności neapolitańskiej, a tym jest tak zwana „Camora“. Program miał stempel z wizerunkiem Wiktora Emanuela i Garibaldego z napisem „Komitet Masanielego.

Camorra jest wydziałem Lazzaronów i ich przywódzców. Lazzaroni, których jest w Neapolu około 20.000, wybierają w małych kółkach przywódców swych, czyli Camoristów. Ci zaś w połączeniu stanowią Camorre, głowe Lazzaronów. Lazzaroni opłacają Camorristów, ci zaś są majstrami w używaniu sztyletu i pałki Lazzaron każdy daje dziesiątą część swego zarobku właściwemu Camoriście, zato Camorra strzedz musi praw Lazzaronów. Naczelnikiem Camorry a zatem i Lazzaronów jest niejaki Jozzy, który obok tego piastuje urząd komisarza policyi. Camorra jest właściwym sądem ludu i zawdzięcza początek i byt swój dawnym sądom przedajnym, przed któremi bogaty zawsze sprawę swą wygrał. Kto zajdzie w spór lub rozprzyjaźni się z Lazzaronami, ten pada często pod nożami Camorristów. Zniszczenie tego instytutu, jakkolwiek z wielu względów może być pożądanem, ściagnie na komitet Masanielego nienawiść tej części ludności neapolitańskiej, której najbardziej obawiać się trzeba. Chwila ku temu najgorzej obrana, bo rząd zajęty jest walką z powstańcami, a jeżeli jaka część ludności neapolitańskiej podnieść może rewolucyę, to pewnie Lazzaroni. Rząd powinien dołożyć starania, ażeby sprawowanie sądów powierzone było ludziom uczciwym, nie podejrzanym. Przedewszystkiem trzebaby oczyścić stan adwokatów i oddalić sędziów przedajnych.

(Szmaragd rzadkiej wielkości) znaleziono temi czasy znowu w górach uralskich nad rzeką Sinorką. Długość jego ma wynosić $2\frac{1}{2}$ cali, a waży przeszło 54 zołotników (1 ft. = 96 zołotników.)

Główny Redaktor *M. Szrzeniawa Sartyni.*

Z c. k. galic. drukarni rządowej.